

CONV 251/02

WG V 9

NOT

från:	Sekretariatet
till:	Arbetsgrupp V – "Kompletterande befogenheter"
Ärende:	Sammanfattande not från mötet den 6 september 2002

Diskussion med Gisela Stuart, arbetsgruppens ordförande, om de nationella parlamentens roll

Gisela Stuart sammanfattade överläggningarna i arbetsgruppen. Dessa hade rört sig om följande två frågor:

- Frågan om den kontroll som varje parlament utövar på sin regering och som inte direkt rör unionen vars roll bör begränsas till att möjliggöra en sådan kontroll.
- Deras roll när det gäller subsidiaritetskontrollen på unionsnivå, där den centrala frågan gäller ett system för tidig varning (early warning) i vilka de nationella parlamenten skulle medverka.

Gisela Stuart nämnde särskilt att arbetsgruppen inte har tagit upp frågor som rör COSAC (konferens för organ om EU-frågor) och kommuner och landsting som har lagstiftningsbefogenheter.

Under debatten med Gisela Stuart togs flera frågor upp, bland annat följande:

- Somliga ifrågasatte effektiviteten i ett eventuellt system för tidig varning som bygger på ett förslag från kommissionen, med tanke på att det mycket ofta är utövandet av lagstiftningsförfarandet (och således rådets och parlamentets intervention) som ger upphov till

alltför detaljerade gemenskapsregler. Man nämnde också fallet med Österrike för att visa begränsningarna med denna metod för tidig varning: det rör sig om ett system med allmänt förhandssamråd med Länder som lär ha visat sig otillräckligt.

- Flera talare insisterade på vikten av att stärka en mycket viktig funktion hos de nationella parlamenten, nämligen kontrollen av deras regeringars agerande på EU-nivå. Vissa har pekat på att det skulle bli lättare att utöva kontrollen om kommissionen sände över sina lagstiftningsförslag direkt.
- Man tog också upp problemen med att eventuellt låta regioner med lagstiftningsbefogenheter delta i subsidiaritetskontrollen.
- Somliga betonade komplementariteten mellan de frågor som båda arbetsgrupperna tagit upp, eftersom en tydligare avgränsning av befogenheterna måste åtföljas av en effektiv rättslig kontroll.

Diskussion med Jean-Claude Piris, direktör för rådets juridiska avdelning, i frågan om gemenskapens regelverk

Frågan om huruvida gemenskapens regelverk fortfarande måste betraktas som oangripligt eller om man bör uppdatera eller ändra det hade tagits upp av arbetsgruppen vid mötet den 17 juli.

Jean-Claude Piris förklarade hur begreppet gemenskapens regelverk hade uppkommit och utvecklats historiskt och fastslog att det alltid är möjligt att ändra eller uppdatera det.

Under diskussionen med Jean-Claude Piris tog några talare upp frågan om konsekvenserna av att ta bort kravet på en rättslig grund för den därmed sammanhängande lagstiftningen, vilket skulle ställa krav på relevanta övergångsbestämmelser.

Möjligheten att fastställa en hierarki mellan två skilda delar av fördragen togs även upp.

Allmän debatt

I debatten följdes tankegången i det dokument som lagts fram av ordföranden Henning Christophersen i form av ett frågeformulär, avsett att underlätta formuleringen av arbetsgruppens slutsatser, samt Peter Altmaiers dokument. Det senare dokumentet grundade sig ju på en tanke som fått brett stöd i gruppen, nämligen att skriva ett nytt kapitel i det framtida fördraget som ägnas åt befogenheter, med redogörelser för de allmänna principerna och i förekommande fall särskilda beskrivningar av hur de skall utövas av unionen.

Sammanfattning av debatten:

- Man konstaterade att konsensus förelåg om tanken att ändra benämningen på de "kompletterande" befogenheterna, som är obegriplig för allmänheten.
- Behovet av att behålla en klausul om flexibiliteten i systemet, inspirerad av den nuvarande artikel 308, godtogs allmänt.
- En bred majoritet förelåg för att man i fördraget skulle ta in en (i fortsättningen kallad) "Christophersenklausul", som för vissa utgör ett giltigt alternativ till förslagen om att i fördraget ta in en förteckning över staternas befogenheter eller till och med att utforma en stadga om medlemsstaternas rättigheter. Däremot kom man nu inte fram till något specifikt innehåll i en sådan klausul. De flesta av arbetsgruppens medlemmar menar att den måste hållas så kort och allmän som möjligt, i linje med den nuvarande artikel 6.3 i EU-fördraget.
- Olika uppfattningar förelåg om de praktiska möjligheterna och närmare bestämmelserna för att knyta en form av intervention eller en viss grad av intensitet för unionens handlande till en form av befogenheter.
- En majoritet förespråkade att man skulle behålla de funktionella befogenheterna i fördragen och även att man i fördraget skulle ta med en s.k. konkurrensklausul, avsedd att kontrollera användningen av denna typ av rättslig grund. Utformningen av klausulen bör innefatta de delar som redan bekräftats av rättspraxis, särskilt begreppet "tyngdpunkt".
- Förslagen om att man i arbetsgruppen skulle diskutera ett tillägg av nya kompletterande befogenheter avvisades av flera talare som ansåg att detta låg utanför arbetsgruppens mandat.

- Det erinrades om de frågor som rörde åtgärdsinstrumenten, konkret den öppna samordningsmetoden, snarare sorterade under den nya arbetsgruppen för förenkling av instrument och förfaranden.

Operationella slutsatser

- Peter Altmaier fick i uppdrag att i samarbete med Paolo Ponzano utarbeta ett förslag till "konkurrensklausul" till nästa möte i arbetsgruppen.
- Inför det utkast till rapport som skall utarbetas av ordföranden kan medlemmarna sända in sina bidrag till sekretariatet under veckan 9–13 september.
- Utkastet till ordförandens rapport kommer att sändas ut till medlemmarna sista veckan i september. Det kommer att behandlas av arbetsgruppen vid dess nästa möte den 7 oktober, så att det kan antas vid mötet den 30 oktober.

=====